

Refleksjonsbrev for Jupiter

- Februar 2024-

I forrige brev skrev vi om rolleleken og at vi hadde observert en gryende interesse og ferdigheter rundt det. Gjennom å observere barna i leken, får vi best mulig kunnskap om barnegruppen som helhet, enkeltbarn og relasjoner mellom dem. Vi ser hva de er opptatt av, hva de drømmer om, håper og frykter. Slik kan vi også hjelpe barn som av en eller annen grunn holdes utenfor leken (Ruud B.E,2012). Det å legge til rette for ulike leketemaer kan gjøres på mange måter, og her kommer ordet atelierkultur inn. Rinaldi beskriver atelieret som en metafor for et undersøkende og forskende læringsfelleskap. Videre

står det at barnehagen er ett laboratorium som verdsetter hvert enkelt barn og alle barns potensialer til uttrykk og kreativitet (Carlsen K, 2021, s.80).

Derfor har vi nå fornyet en pall, og tilført nye dyr og andre materialer for å skape ett nytt sted å bygge videre på lek og møteplasser. Med pallen som base er det lettere for oss å kunne bytte ut materiale for å utvide og utvikle leken videre. Hvor ofte skal man bytte ut materialene er noe vi har reflektert rundt? Og hvor strenge skal man være på at materialer/leker blir tatt med andre steder? Selv om vi har et eget duplobord, kan det likevel være duplo i huset med dyrene på pallen?

Fremdeles er det ett stort engasjement for Hakkebakkeskogen og de ulike karakterene der. Siden barnehagen har en policy på å lage egne kostymer til karnevalet ble temaet Hakkebakkeskogen et naturlig valg. Vi visste bilder av de ulike karakterene til barna og de fikk selv velge hvilken de ønsket å være. For de barna som ikke har så godt språk holdt vi fram bilder og lot barna peke. Barna viser mest interesse rundt Mikkel rev og Klatremus. De fleste ville være Klatremus eller Mikkel rev. Det var bare en som ville være Brumlemann. Hvorfor velger de gjerne det samme? Velger de ut ifra vennene sine eller blir det til at man sier det samme som side mannen?

Vi hadde en god refleksjonsrunde med barna hvor vi spurte de hva de trengte for å være rev eller mus. Alle svarte «haler», og noen få kom også på at ører var også lurt. Strømpebukser var samlet inn og barna fikk selv velge sin farge på halen. De puttet fyll inn i det en benet, og vips, så var «jeg Mikkel Rev».

Vi ansatte klippet ut øyer, nese, værhår og ører til en maske/krone som lignet en rev eller mus. Så fikk barna se en mal og lime på selv. At øynene ikke sitter helt der de skal spiller ingen rolle, barna virker veldig fornøyde med kronene sine.

Med hale og krone virket som om barna var stolte på karnevalet. De halene ble også brukt i dagene før og etter karnevalet i rolleleken.

Plutselig en dag satte en av barna seg i en liten balje som vi har inne på avdelingen. «Jeg er Brumlemann» sa jenta. Da gikk et annet barn og hentet en oppvaskbørste og startet å vaske og synge Brumlemann. Så kom enda et barn til å fant en større balje. Slik

forplanter leken seg og barna bruker det de har av tilgjengelig materiale. Her er det duk som blir brukt til klut.

I kjøkkenkroken, der vi også har de åpne materialene, baker barna stadig dobbeltpepprede pepperkaker. Så når de smaker og de serverer oss ansatte så nyser vi høyt og det blir stor glede. Vi ser at det å ha både definerte leker (voksne definerer?) og udefinerte leker, skaper mye ulik lek, men vi opplever at rolleleken blir mer fantasifull og givende for gruppen.

Etter besøk av Kari Carlsen som er professor i forming, design, kunst og håndverk, har vi blitt inspirert til å utforske leire. Vi har selv utforsket leire på personalmøter, og flere har vært på nettverk i kommunene med samme tema. Vi ønsker derfor å introdusere leire for barna. Vi har så vidt forsket litt på det, men ikke kommet skikkelig i gang. På refleksjonsmøtet nå sist reflekterte vi rundt det med tilgjengelighet. Siden vi ikke hadde ett bord på avdeling som vi kunne bruke til å utforske leire på, så ble det til at vi ikke tok med barna til Saturn som var planen. Vi fant da ut at vi måtte gjøre leiren tilgjengelig for oss slik at det var lettere for alle og ta den frem. Vi laget derfor et eget leirebord inne på avdelingen. Vi tok duk på et klappbord. Da er det lett tilgjengelig og lett å ta bort når vi er ferdig, og barna ser duken slik at de vet at de kan spørre etter leiren.

Vi startet med en liten gruppe. Leira var ganske klissete. Den satte seg fast på hendene. Noen barn syntes nok det var litt rart. Noen var mer opptatt av bøtta med vann som man skal skylle hendene i når man er ferdig.

Vi undret oss sammen med barna hvorfor leira var så våt og klissete? Og hva skjer med hendene våre nå når de er fulle av leire? Vi merket oss at barna var fort ferdig med å utforske leira, så i mars måned vil vi la de få verktøy til å bruke med leira.

Referanser

Carlsen, Kari(2021) Reggio Emilia- atelierkultur og utforskende pedagogikk. Fagbokforlaget.

Ruud, Ellen Birgitte(2012) Sosial fantasilek-kompetanse for livet. Cappelen damm akademisk.